

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

De scie[n]tia vtilissima homini mortali q[ue] e[st] scir[e] mori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Ica 8

Non attēdentes q̄si ip̄ossible eē: hoīes idētios solis reduci v̄bis: s̄z magis op̄ibus bonis t̄ viuis exēplis. Si enī reiecto p̄o poso adūetu: t̄ sūptuosa exp̄esa quā faciebat ip̄i q̄ ceteros emē dare volebāt: simplicit̄ t̄ humilit̄ se habuissent: t̄ v̄bis ac exem̄ plis ad oīa ad q̄ ceteros artāt volebāt ip̄i sc̄ p̄mo ddiscent: vtq; multū pfecissent. Sed q̄r multa dicere t̄ pauca facere c̄tēdebāt quasi serpentē cū cauda lubrica app̄hendebāt: t̄ nō solū nō p̄ficiēbat: s̄z q̄tidie in deteri⁹ se labi videbāt. Et h̄y oēs pdicti de p̄mo ordine studentiū secūde māsionis erāt. Porro h̄y q̄ de secūdo ordine erāt in statu p̄prio pfistere videbant. Terci⁹ autē ppe magistrū cōsiderāt: t̄ aquā sapie salutaris ex ore eius bibentes inebrīabānt intīm: vt seip̄os t̄ oīm alioꝝ obliuiscerent t̄ corde t̄ animo: oculis ac facie sursū tenderēt: t̄ quodāmodo in abyſsum diuīne speculatiōis ac dulcedinis imersi t̄ absorpti ad diuīna c̄tēplanda rapēnt. H̄y q̄si celū stellatum in hoc mūdo fulgebāt: t̄ velut ardēs facula sursū tendēs in se ardebat: t̄ primos quosq; in dei amore accēdebāt. Tales q̄q; ad platiōes t̄ regimi na assūpti erāt v̄tilissimi: nā t̄ ḡra diuīna atq; idūstria huana erāt mīro mō p̄diti. Nū qūt discipulus hec diligētissime cōfide rass̄: admiratiōe maxima tenebat qđ nā hoc eet: t̄ maxime d̄ hoc q̄ de eadē vītate tāta deformitas in diueris discipulis nascebat: itellexitq; q̄si vocē dicentē sibi. Tres ordines q̄s vidisti: tres modi sūt studēdi atq; docēdi sacrā scripturā. Prim⁹ mod⁹ ē carnalis: quē habēt h̄y in q̄bus abūdat l̄ra sine spū: q̄ quanto plus l̄rati: tāto plus supbia iſlati: atq; nocui sibi t̄ alijs esse nos cūnt: q̄ nō dei laudē: vel suā t̄ alioꝝ edificationē: s̄z suā p̄moti onē querūt. Secūdus modus ē q̄ialis: q̄ ē in his q̄ simplici qđē oculo in actu scolastico ea q̄ ad salutē necessaria sūt querūt: ve rūtamē oīa superrogatiōis facere t̄ carismata emulari meliora v̄squeq; negligūt. Terci⁹ vero q̄ t̄ spūalis: ē eoꝝ q̄ in toto cor dis affectu ad ea q̄ pfectiōis sūt se virib⁹ oībus extendūt: studio se operā dātes: vt sicut itellcūs eoꝝ sc̄ia: t̄ sic affectus eoꝝ dīna sapia repleat. Et sicut pficiūt in cognitione veri: sic t̄ in amore sumimi boni qm̄ gustat t̄ videt q̄ suauis ē dīns: q̄ se t̄ alios p̄ sac̄ra scripturā ad debitū finē dirigūt: t̄ nibilomin⁹ iterius spū dī agunt. Igif discipul⁹ alijs obmissis cupiebat cū his mansionē h̄re: t̄ se totū c̄ferre ad studiū illi⁹ vere t̄ sūme philosophie.

De sc̄ia v̄tilissima hoīi mortali q̄ est scire mori.

Quām om̄es hoīes natura scire

desiderat. **O** summa et eterna sapientia: et in te universalis princeps et nature auctore ad quem nobis sermo omnis thesauri sapientiae et scierie sint abscidi: si quis omnium artifex: omnem habet scienciam: omnia percipiens. **Hinc** auido cordis desiderio peto: ut thesaurum sapientiae tue mihi aperias scientiasque secundum et de rebus magnis instruas: ut et materias quae subtilissimas ac profundissimas nunc tractandas in mediumpponas.

Sapientia respodet. **E**ili mi noli altius sapere: sed time non electum: doctrina mea ipsa erit vita mea. **I**git exordium discipline salutaris a timore domini ictus: quod incepit est sapientia docebo hic te per ordinem. **P**rimo qualiter moriendum sit. **N**ostea qualiter vivendum. **D**einde qualem me debeas sacramentaliter recipere: et deinde quoniam puram mente debebas in **Discipulus**. **H**oc est dominus meus quod dicit laudare. **L**ui **D**iscipulus: sp optauit: et votis omnibus quoniam. **O** si scirebas artes utilissimas: videlicet feliciter mori: et bene vivere: te affectuose recipere: ac deuote laudare: quid amplus vellem requirere. **S**ed quod dic mihi ad quod procedes hanc doctrinam moriendi: cum mors non habitus sed pruatio esse cognoscitur. **A**d hec

Sapientia. **M**ultum per omnem modum sapientia utilissima: et cunctis artibus preferenda est hec sciencia. scire videlicet mori. **S**cire quid est se esse mortalium: omnibus certe est: cum nemo sit qui sp vuuet: vel quod huius rei fiduciam habeat: sed paucissimos iuuenies quod scire mori sciunt: quod hoc donum dei per maximum est. **S**cire namque mori: est paratum habere cor et animam omnem tempore ad supernam: ut quicunque mors veniat: paratum est iuueniat: ut absque omni retractatione ea recipiat: quod si quod socii sui dilecti aduentum desiderant expectabat. **S**ed per dolorem in nonnullis religiosis: si et in seculi hominibus vanis: valde multos iuuenies quod morte hanc timorem abhorret ut vix eius memoriae admittere velint: discedere ab hoc mundo nolunt: quod scire mori nondum didicerunt. **I**n vaniloquio iocis et scurrilitatibus ac ceteris similibus supuaciis rebus multum de tempore suo expendunt: et ideo cum ex tempore mors supuenerit: quod male paratos iuuenit: miseram animam de corpore rapit et ad gehennam deducit: sic et quandoque tibi quod frequenter frenum in posuerat: et te secum abduceat volebat si manus miserationum domini non obstitisset. **T**u autem nunc vacua vacuis relinquas: et doctrine mee intendas: que tibi magis puderit quam aurum electis: et per libris omnium phrazes. **E**t ut ardenter te mea hec doctrina moneat: et in corde tuo sed fixa permaneat: ideo sub exemplo sensibili doctrine habeo tibi tradamus mysterium: quod tibi valde puderit ad salutis incepit: et ad cunctarum virtutum perficiet stabile fundamentum. **V**ide ergo nunc similitudinem hominis

Sapientia mori quid.

Item 8.

moriētis: t̄ tecū
piter loquentis **Discipulus.** *Hec audiēs: cepit se*
omnib⁹ colligere: t̄ in seipso silitudinē ppositā diligētissime cōsi-
derare. Erat aut̄ an̄ eū silitudo iuuenis pulcerrimi: q̄ morte pre-
uētus: ī proximo migraturus erat: t̄ de salute aie sue nibil dispo-
suerat: q̄ huiusmōi voce miserabili clamabat. Circūdederūt me
gemitus mortis: dolores inferni circūdederūt me. Deu me de⁹
efne: ad qd in hūc mūdū nascebar: Nā ex vtero nat⁹ cur n̄ statī
perū: En̄ pricipiū vite mee fuit cū fletu t̄ dolore: nunc aut̄ finis
t̄ exit⁹ meus extāt cum miserabili plāctu t̄ merore. O mors q̄
amara ē memoria tua cordi iocūdo t̄ in delichys nutritio: horri-
bilis pñtia tua ei q̄ t̄ etate iuuenis t̄ robore fortis: t̄ q̄ potitur
succesib⁹ pspēris. O q̄ parū credidisse: q̄ tā cito mori debu-
issim. Sed nūc o mors misera: repēte q̄si ex infidys erūpens: ir-
ruisti sup me: cōprehēdisti atq̄ mille funib⁹ ligasti: et ī viculis
ferreis tecū trabis: sicut trabi solet dānat⁹ ad suppliciū mortis:
nūc pre dolore cōplosis manib⁹ rugitū emittit: cupiens mortem
effugere: t̄ nō ē locus diffugiēdi: t̄ circūspicio ad oēm plagā: et
defecit cōsolator t̄ adiutor. Siquid ē: mutari nō pōt: vocē mor-
tis horribilē audio intonantē atq̄ dicentē: filius mortis es tu:
nec opes: nec ratio: nec cognati: nec amici valebūt te liberař de-
manu mea: finis venit: venit finis: decretū est: oportet impleri.
Discipulus. *Hec audiēs. cōuersus ad eū*
iprouise. *Nescis qz equū ē iudiciū morti.*
mibi vident̄ sapere disciplinā. *Nescis qz equū ē iudiciū morti.*
psonā nō accipit nec alicui p̄cit: sed se eq̄lit̄ oib⁹ cōdiuidit: t̄ec
iuuenis aut senis misereſ. Ignorat nobiles: pōtētes nō vereſ.
diuitē yt pauperē fili p̄dit q̄nnimo plures an̄ pfectā cōpletionē
annorū suorū de medio sublati s̄t. An̄ putabas q̄ tibi soli mors
parcere deberet: t̄ tabernaculū tuū fictile ingredi nō auderet: t̄
pphete mortui sūt. **Respōdens** q̄ silitudo mortis dixit. Uere
poti⁹ insipiētibus filiē cēsendi s̄t: q̄ impie vsc̄ ad mortē vixerit
t̄ q̄ digna s̄t morte egerūt: nec tñ mortē timēt vicinā. Ceci sunt
iūmētis insipiētibus filiē: nouissima sua: t̄ q̄ post mortē vētu-
ra sūt nō p̄uidētes. Nō dñe iudiciū morti: sed fleo dāna idispo-

En̄ p̄cipiētibus
miserabili

Insipiētibus
miserabili

14

site mortis: nō ploro q̄ binc exiturus sum: sed plango & lugor
damna dierū: q̄ iutilē & sine óni fructu p̄trāsierūt: q̄lī vixi: Er
raui a via veritatis: & iusticie lumē nō luxit mibi: & sol itelligē
tie nō ē ort⁹ mibi: lassat⁹ sū i via iniqtatis & pditiōis: & abulaui
vias difficiles: viā aut̄ dñi ignorauī. Heu qđ mibi p̄fuit supbia:
aut qđ diuiciarum iactātia cōtulit mibi: trāsierūt oia illa tanq̄
vmbra p̄teriens: & tanq̄ nūcius cito p̄currens: & tanq̄ nauis q̄
p̄transit fluctuātē aquā: cui⁹ cū p̄teryt nō ē vestigiū iuenīr neq̄
semitā carine illi⁹ in fluctib⁹. Aut quis que trāsuolat: & post hoc
nullū signū iuenīt in aere: aut argumētu itineris illi⁹: sed tantū
sonus alarū vberās leue ventū: & scindēs p̄ yim itineris aerez:
cōmotis alis trāsuolabit: & p̄b̄ nullū signū iuenīt itineris illi⁹.
aut tanq̄ sagitta emissa i locū destinatū: diuisus aer i se reclusus
ē cōtinuo vt ignoret trāitus illi⁹. Sic & ego nat⁹ cōtinuo defini
eē: & vtutis qđē signū nullū valui ostēdere. In malignitate aut̄
ppria cōsumptus sum. Spes mea tanq̄ lanugo q̄ a vēto rapit
& tanq̄ spuma ḡciliis q̄ a pcella dispergit: & tanq̄ fumus qui a
vento diffusus ē: & tanq̄ memoria hospitis vni⁹ diei p̄terentis.
Et ideo sermo me⁹ nūc in amaritudine ē: & vba mea plena sunt
dolorē: ppterēa factū ē mestū cor meū: ideo tenebrati s̄ oculi
mei. Quis mihi det vt sim iuxta dies antiquos: qñ stola fortitu
dinis & decoris idut⁹ erā: & annos plurimos aī me habebaz: vt
p̄cognoscere possem mala q̄ irruerūt sup me hac hora. Non cu
rabā tpis p̄ciositatē imensam: s̄ datis flatib⁹ nauī: & freno cōcu
piscētie laxato: dies in vanitate deducebā: p̄ciositatē vero eius
nō attēdebā. Sz me q̄si onagrū liberū natū putabā: nūc autē sic
piscēs capiunt hamo: & sic aues cōprehēdunt laq̄o: sic capt⁹ suz
in tpe malo: qđ mibi extēplo supuenit. Temp⁹ p̄teryt: dilapsum
ē: reuocari a nullo hoīm potest. Nō fuit hora tā breuis in q̄ nō
spūalia lucra suo valore incōpabilis oia trena excedētia cōpare
potuissēm: heu me miserū. Ideo nūc stillat pre dolore ocul⁹ me⁹
& palpebre flūt aquis: q̄ reuocare qđ p̄teryt nō possim. O mi
deus q̄re neglexi: q̄re tardauī: q̄zobrē dissimulaui: cur tot ḡtio
sos dies longissimis & vanissimis locutiōibus expēdi: & meipz
intū neglexi: O cordis mei gemit⁹ ienarrabilis: q̄re studui vai
tati: & q̄re nō tota vita mea didici mori: Eya vos oēs q̄ adestis
qui meā miseriā videtis: q̄ flore iuuētutis adhuc gaudetis: & q̄
adhuc tēpus aptū habetis: me miserū respicite: measq; miseriaſ
cōsiderate: & in meo piculo damnū vīm declinate: florē iuuētu
tis vīe cū deo expēdite: tēpus sacris actiōibus occupate. ne silia
K j

faciētes similia patiamini. **H**ec grata iuuētus: qualit̄ te ydidi:
Deus efne tibi cōqueror miseriā quā patior: vba icrepatiōis
iuētus lasciuēs odiuit: docētib⁹ me nolui adqesce: pie admo
nētibus iclinare aurē nclexi: detestat⁹ sum disciplinā ⁊ icrepa
tionib⁹ nō adqeuuit cor meū. **A**b mi de⁹ in foueā pfundā cecidi:
laqueū mortis icurri. **N**elius mibi erat si nat⁹ nō fuissim: vel i
ytero m̄ris peryssem: q̄b q̄ tēpus mibi ad penitētiā cōcessuz tā
inutilē expēdi: ⁊ ipo in supbia abusus fui. **R**espondens autē

Discipulus dixit. Ecce oēs morimur ⁊ q̄li aqua di
deus perire aliam: s̄z retractat cogitās ne penit⁹ pereat q̄ abiect⁹
ē. Audi ergo vocē meā: ⁊ age penitentiā de trāsaltis: ⁊ cōuerte
re ad dñm deū tuū: qr benign⁹ ⁊ misericors ē: ⁊ si finis crit bo
nus sufficit ad salutē. **A**d hec similitudo pdca respōdit. **Q**uis
ē hic sermo quē loqr̄is: debeo penitere: debeo me cōuertere: nō
ne vides angustias mortis me premētes: **E**cce timore ⁊ horro
re mortis alligat⁹ sū: ⁊ anxietatibus nimis mens mea premit.
vt qđ agendū sit penitus nō videā. **S**z quēadmodū pdix cū sub
vnguibus accipitis mox discerpēda cōprimif: pre angustia mö
tis quodāmodo exanimis reddit. **G**ic oīs sensus a me recessit
nil cogitās nisi hoc: si quo modo euadere possem mortis discri
men qđ tñ euadere neq̄o. **M**ortis iperiuž me p̄mit: ⁊ separatio
amara me ledit: heccine sepat me amara mors. **D**felix peniten
tia ⁊ cōuersio matura: qr secura: q̄ aut tarde pnie se cōmittit: du
bius ⁊ icert⁹ erit: qr nescit vtrū vere an fictē peniteat. **U**le mibi
q̄ tam diu vitā meā corrigerē distuli: q̄ tā diu salutē meā retar
daui. **O** longa nimis ptractio emēdatiōis mee: q̄lit me neglex
isti: ppositū bonū sine ichoatiōe: volūtas sine opatione: pmissa
bona sinc executiōe pdiderūt mie. **O** cras cras q̄b longā restē fe
cisti: ⁊ in baratrū mortis me pcrastinādo ptractisti. decepisti me
⁊ decept⁹ sū. **N**ōne hec miseria supat oēm miseriā huius mūdi:
nōne sup his merito affligit̄ cor meū: ⁊ sauciabif̄ aīa mea: **E**n
oēs dies mei p̄trāfierūt: triginta anni etatis mee dilapsi ⁊ pditi
sunt: ⁊ miserabilif̄ perierūt: trāfierūt tam negligent̄: q̄ nescio si
vnq̄b diem ex oībus bis expēdi in volūtate dei: in exercitio cūc
tarū vtutū tam laudabilit̄ ⁊ pfecte: sic forte potuissim ⁊ debuissim.
Uel si vnq̄b placitū famulatū exhibui cōditori meo tā gra
tū ⁊ acceptū: sicut status me⁹ req̄rebat. **H**ec me pchdolor: hoc ē
ergo vñ vulneranf̄ oīa iteriora mea. **A**b deus efne q̄b verecun
de corā te ⁊ scis oībus ad iudiciū stabo: cū reddere rationez de

Penitentia.

Secunda.

Final.

5 capi plurib
quodam

transactis cōmissis et omissis cogor. Et quod adhuc dicā: in primo
est tribulatio mea ut de hoc mundo recedā. Attēdite ad me queso
nūc diligēt. Ecce in hac hora magis gauderē de breui oratiū
cula: puta salutatiōe angelica deuote p̄ me dicta: q̄ super inilia
auri et argēti. O mi deus q̄nta bona neglexi: q̄ male accidit mi
hi q̄ hec nō puidi: q̄n bene puidere potui. Quot horas nūq̄ re
dituras pdidi: q̄ modica fca et negotia iutilia tractās: tā multa
et p̄ciosa neglexi. Negocys nō necessarys me iplicaui: et necessa
ria dimisi: adiutorio alioꝝ plus q̄ necesse fuit vel mihi expedie
bat intēdebā: et meipm negligebā: eoꝝ manib⁹ me cōmisi: et me
ipm pfecte iuuare neglexi. Vere nūc cognoui q̄ ad magnitudi
nē p̄mioꝝ celestiu plus mihi cōtulisset sollicita custodia cordis
mei: et oīm sensuū meoꝝ cū animi puritate: q̄ bac neglecta: vel
p̄ affectū iordinatū infccta triginta anni qbus quis aliis p̄ pro
stratiōes suas apud deū mihi premia obtinere niteret. Audite
audite oēs q̄ meis infestis miserys q̄ tēpus vt videtis mibi de
ficit: accessiōes amicos req̄siui singulos de qbus mihi spes erit.
petēs elemosinā sterilē et tenuē mibi dari de abūdantia spūaliū
diuiciarū et bonoꝝ operū suoꝝ i suppletioꝝ egestatis mee: et in
emendā delictoru meoꝝ et frustrat⁹ sū. Repulerūt me dicētes:
ne forte sufficiat nobis et vobis. Ah deus p̄issime: misericordia
rū p̄ mitissime hec respice: et cōpatere patiēti: heu q̄nta bona i
tanto tpe sano corpe potuisse fecisse et nō feci: q̄ imensas diti
as sp̄iales et thesauros celestes potuisse cōgregasse et neglexi
O deus me⁹ et q̄ nūc minima opa satisfactoria mibi grata et ac
cepta es̄ent: cupiēs recreari de micis q̄ cadūt de mēsa dñorum
meoꝝ: et nemo mihi dabat. O vos oēs cōpatiniini mibi: et mise
remini mei: et q̄ diu vires suppetūt et tēpus iuuat: cōgregate in
horrea celestia thesauros celestes: vt cū defeceritis recipiat vos
in efna tabernacula: et nō relinqmini vacui in tali hora vobis
supuētura: sic me vacuu et bonis opibus p̄uatū videtis. Disce
pulus aut̄ dirit ad eū. Amice dilecte video dolore tuū vebemē
tem ee nimis: et iō ex corde tibi cōpatior: adiurās te p̄ oipoten
tem deū: vt mihi des cōsiliū ne piculū simile mortis indisposito
tam subitanee icurrā. Ad hec imago pdicta r̄ndit. Optimuz
cōsiliū sumia prudētia et maxima puidētia in hoc cōsistit: vt per
verā cōtritionē et purā ac integralē cōfessionē te disponas adhuc
sanus et fortis: et p̄ satisfactionē cōdignaz cūcta q̄bz noxia a salu
te efna te retrabētia ac ipediētia pycias: et tēwigit in omni tpe
sic teneas: ac si hodie in huius diei spacio vel cras: ad longius i

115
Oratio brevis.
Vlcani. 3. liturg. dñi.

116
Ecclesiasticus

Cōtrition
cōfessio.

Vlcani. 3. liturg. dñi.

4.

5. hac septimana decessurus sis de hoc mundo: pone in corde tuo:
ac si aia tua iam sit in purgatorio: et decem annis fornacez ignis ar-
detis in pena pro delictis suis recipet: et solus iste psens annus
in adiutorium tuum prius sit concessus. Sic igitur ipam crebri ituere:
in flammes globos ardentes: et attende vocem eius miserabilem ad
te clamantem et dicentem. Amicorum meorum omnium dulcissime succur-
re misere aie mee: memeto icarcerati: miserere mihi: et pbc au-
xiliu desolato: ne diutius permittas me affligi in hoc carcere cali-
ginoso: quod derelictus sum ab hoc mundo: non est qui fidelitate ovidat
non est qui manu porrigit egredi. Singuli que sua sunt querunt et me yl-
tricibus flammis desolatum derelinquent. Ad hec discipulus re-
spicit. Utilissima prorsus doctrina hec eet: si quis per experientiam eam
haberet sic tu. Sed licet uba tua motiva valde et acuta videantur
parum tamen apud multos proficiunt. Auertut faciem suam ne videatur in fine
Oculos habet et non videt: aures habet et non audiunt: diu se vivit
re arbitrantur: et quod morte dispositum non metunt: id miseri puerorum
dania ipsius temporum. Cum hunc mortis infirmitas grauis adest:
conueniunt amici et soci ad egrotum gratia visitandi: oesque bona sunt per
phetadum permittunt et neque morte adeem: sed neque oino sibi timendum
est: vel etiam piculum iminere attestantur: sed fluxus trahuntur: vel qua
lecius humores deordinationem: aut membrorum: aut nervorum opilati-
onem in breui transiit. Sic amici corporis: amici aie sunt: et miserum
negligunt quod dum singulis momentis infirmitas ingeruens: et egrotum
semper de quaescentia sua sperat tandem exhaustus improuise deficit
et sine fructu salutis spiritu infelice exalat. Sic et huius auditores
tui: quod videlicet prudenter humane inituntur: uba tua post dorsum percipi-
unt: et neque consilio tuo salubri adquescunt. Ad hec mortis ima-
go rident. Idcirco cum laqueo mortis capti fuerint: cum irruerit re-
petita calamitas: et iterius quasi tempestas ingeruerit: quoniam yenerit super
eos tribulatio et angustia: clamabunt et non exaudient: eo quod ex
sam habuerint sapientiam: et consilium meum audire contulerint. et sicut
nunc pauci iuueniuntur valde quod ex ipsis meis copunctis vita suam in
melius corrigantur: sic reuera propter maliciam temporis et defectum feru-
oris spiritualis: ac mundi senescetis malignitate. paucissimi reperiuntur
tam perfecte ad mortem dispositi: quod in tanta abstractione et cordis de-
uotione existat: ut pre desiderio vite eternae mori cupiant: et cum christo
eum totis visceribus concupiscant. Sed morte amara preueniti indisposi-
ti iuueniuntur: sic et ego perire sum: et ideo non tam hinc exire: quam violenter
quodammodo rapiuntur: ita ut bene sibi iam reputent accidisse:
qui velut pecora sine omni ratione moriuntur. Et si quis scire causam

De confessione
fumorum 2.3. +
proh anima 3

No. 200

Dominica
anno?

A. 3.

tanti tā cōmūnis peccati xpiculi. Ecce honoris appetitus ior
dinatus: corpīs cura supflua: animor fren⁹: t̄ sollicitudo nimia:
quēstus rei familiaris excecat multitudis corda diuersa: t ad
hēc pducūt discrimina. Tu vō si cū paucis ab h̄ piculo mortis ī
disposito saluari desideras: audi cōsiliū meū: t hāc meā quāz vi
des tristē psonā freqn̄ oculis tuis obyrias: t ad memoriaz in
gīs reducas: t statī senties doctrinā meā tibi fore vtilissimam.
Ex ea nāqz pficies: vt nō solū mori nō timeas: verū etiā mōrē
cūctis viuetib⁹ tribilē: tanqz laboris fminū: t efne felicitatis in
iciū expectabis: t excipies cū desiderio cordis tui. Hoc tm̄ faci
as vt me q̄tidie pfunde recogites: v̄ba mea diligēt̄ aduertas:
t ea in corde tuo cōscribas. Ex v̄sis in me dolorib⁹ t angustys
cōsidera t pēsa ea q̄ tibi in pximo supuētura sūt. Memēto iudi
cū mei sic enī erit t tuū: mibi heri: tibi hodie. Respice i me t me
mēto noctis hui⁹ quoad vixeris. O q̄m btūs es arseni q̄ sp hāc
horā aū oculos habuisti. Utūs quē cū venerit dñs t pulsauerit
ianuā: iuenerit vigilante. Felix quē bñ patū hec hora iuenerit:
qz felicē migrabit si etiā amaritudie mortis īmensa affl⁹ fue
rit. Quacūqz enī morte poccupat⁹ fuerit i refrigerio erit: purga
bis: t ad v̄isionē glorie dei disponeſ: t a scis angelis c̄nstodieſ
a signis ciuib⁹ deduceſ: t a celesti curia suscipieſ. Exitus sui
spūs erit efne patrie felix itroitus. Sed ben me miserū: vbi pu
tas in hac nocte degebit spūs meus: q̄s suscipiet miseraz aīam
meā: vbi hospitab⁹ vel pnoctabit: vel qui erūt q̄ suscipiēt eam
in illa regiōe ignora. O q̄m desolata erit aīa mea: o q̄m derelic
ta t abiecta sup aīas vniuersas: vel q̄s ē qui fidelit̄ ei assit: t q̄
iūuare eā efficaciē velit. Ideo mibȳpi cōpatiendo int̄ v̄ba mea
amara lacrimas q̄si torrentē effundo. Sz qd valet me āmodo
flere t v̄ba amarissima exaggerare: cōclusū ē: mutari non pōt.
Cōclusit vias meas īimic⁹: ifidator fcūs ē mibi sic leo in absco
dito: repleuit t īebriauit me amaritudie: deduxit in lacū mōtis
vitā meā. O mi deus nūc finē v̄bis meis ipono: v̄lteri⁹ plāgere
nō valeo. Ecce venit hora q̄ me auferet de tra. Deu me: nūc vi
deo nūc experior qz viuere aplius nō valeo: t q̄ mors ē in ppī
quo. En manus īualide īcipiunt frigescere: fācies pallescere vi
sus obūbrari: oculi pfunda ac trāsuerti. Ab me miserū: pūcture
mortis amarissime circūdant me: t cor debile suffocare nitunt̄
O cordis āgustie t pressure mortifere. En pulsus īcipit capsare:
bālitus deficere: t q̄si ex pfundo se colligere: lūscē huius mundi
nō video aplius: t ecce iā statū alterius mūdi pre oculis mētali

K 3

bus quasi p̄meditādo p̄spicere īcipio. **O** mi deus q̄ miserabilis aspectus. **E**n crūēte bestie: laruales demonū facies: nigri ethiopes inumerabiles circūdāt me: iſidiātes et expectātes miseram aiam in p̄ximo exiturā. **S**i forte torquēda eis in sortē tradatur **D**istrictissime iudex q̄ seuerissima sūt iudicia tua: q̄ multuz pōderas in iudicādo me miserū: ea q̄ p̄ sui modicitate pauci ēt curare p̄sumūt. **E**n sudor mortis adest: mēbra penetrās: et victā naturā eē et iā succubuisse attestās. **O** frībilis aspcūs iusti iudi cīs mihi iā p̄sentis p̄ timore: ibito vēturus p̄ exhibitionē. **N**ūc valete ſoēz et amici carissimi: qz hinc tā exitur: oculū mētis ad purgatoriū quo iā deducēdus sū couerto. **I**nde nō exitur⁹ vſq; dū reddā minimū q̄drantē. **I**llinc oculo cordis itueor miseriaz et dolorē et penā et afflictionē multiplicē. **H**eu me miserū: ibi in ter alias penas illi loco debitas exurgere video flāmas igniuz et inuoluere et repigere quasdā aias miseroruz: q̄ velut scintille flāmiuome in medio ignis discurrūt: sicut cū magna villa tota in incēdio ponit: et in igne et fumo scitile piter surſū ac deorsuz ferunt: vluſates et pre dolore cruciatū clamātes singule ac dicētes. **M**iseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei. **N**ūc vbi ē amicoꝝ meorū adiutoriū: vbi sūt p̄missiōes bone cō sanguineoꝝ et aliorū p̄ quoꝝ inordinatū affectū nosipos negleximus: et hāc penā nobismetip̄is adauxim⁹. **H**eu cur hoc fecim⁹ laborauim⁹ placere eis volētes: et male remunerati sum⁹. Arde mus et estuam⁹: nec ab eis adiutoriū recipim⁹. **H**eu cur de salute n̄ra nobismetip̄is nō puidim⁹. **E**n minor afflictio purgatoriū huius qđ patimur supat suppliciū quodcūq; illi⁹ mundi tpalis: vnicē hore istius quā experimur penalitatis acerbitas: centum annos putat in se hīe ſeculi trāſeūtis miserias. **G**z sup oia cete ra tornētoꝝ genera ledit nimū illi⁹ dñe faciei felicissime absētia. **H**ec in vltimo agone cōſtitut⁹ tibi p̄ memoriali relinq: et his dictis agonizādo expiro. **A**d hāc vifionē discipulus valde in gemuit: et p̄ timore cōtremuerūt oia ossa ei⁹: couersusq; cū lacrīmis ad dñm dixit. **U**bi ē eſna ſapia etiā nūc: nūqd dereliquisti me dñe familiū tuū: docere me ſapiam voluisti: et nunc vſq; ad mortē deductus sū. **O** mi deus q̄ntū me fret mortis vise p̄nitia. **S**ic me totū imago mortis rapuit: vt pene ignorē vtrū hoc qđ vidi fuit in re vel in ſimilitudie. **O** dñator dñe frībilis et misericors: tibi grās refiero et emendā p̄mitto. **M**agno nāq; nimis p̄ territus ſu timore. **N**e q̄ enī in tota vita mea ſic euident⁹ aduer ti idispoſite mortis picula ſicut in hac hora. **E**go p̄ certo credo:

Valeto

Fingit

in annob mortuo

pene purgatoriū

q̄ hec horrēda visio semp̄ valebit aīe mee. **C**ertissime nūc cōg
nosco qr̄ nō habemus hic manentē citatē: t̄ iō ad futurū aīe im
mutabile statuz me toto nisu extēdere cupio. **D**isceſe mori ppo
no: differē penitētiā nolo: plongare cōuerſionē nullaten⁹ volo: +
emēdgre vitā meā absq; retractiōe dispono: int̄n q̄ppe detrit⁹
sum de sola memoria: qd ergo fieret de p̄nitia. **T**olle tolle nunc
a me lectisternior molliciē: vestiū p̄ciositatē: torporē somni me
ip̄edientē. **E**n t̄m ledor: t̄m affligr̄: t̄m cruciō d̄ minimis: t̄ qd
fieret de maximis: difficultē possum sustinere modicas lesiōes:
heu me t̄ qualit̄ posseni tā imensos pati dolores: **O** si sic mōtu
us fuissim: vel si īā decederē: q̄ntā in me ignis ille materiā īue
nisset ppter pctōꝝ multitudinē t̄ incōpletā satiſfactionez. **S**cio
nūc qd faciā: qr̄ dilectā aīam meā nō sic perire pmittaz: s̄ ei in
trāſitorio t̄ breuiſſimo hoc tpe per toleratiā laboꝝ: t̄ exerciciuz
virtutū puidēbo: vt in hora tali extrema nō pena s̄ quietē īue
niat. **O** scē t̄ misericors saluator tā amare morti ne tradas me.
En corā te puolur⁹ cū lacrimis peto: vt me hic ad libitū punias
neq; in fine irat⁹ reserues mala mea. **I**n illo enī loco horrendo
tāta ē miseria t̄ afflictio vt nullus dicere sufficiat. **O** q̄z insipiēs
hucusq; fui: eo q̄ mortē idispositā t̄ pena purgatoriū imensam:
tā parū curauit: t̄ q̄z magna sapia ē ſepi⁹ pre oculis h̄ę ista. **S**ed
nūc paſne admonit⁹ oculos aperio: t̄ ipaz veheſent̄ ptimesco
Responſ Sapientia dixit. **V**eſ fili mi dū adhuc iu
dens autē **S**apientia uenis es: t̄ san⁹ ac robustus: t̄
emēdare vitā tuā poteris ḥ̄i tēpore memorare: s̄ cū in vītate
ad horā hāc pueneris: t̄ iuuare te alit⁹ nō potes: nihil restat nisi
vt te misericordie dei ſoli⁹ cōmittas: t̄ passionē meā inter te t̄
iudiciū meū int̄ponas: ne iuſticiā meā vltra q̄z necelle ē p̄tine
ſcēs: excidas a ſpe tua. **J**ā vō timore nimio pterrīt⁹ anime q̄z
eſto: ſcēs qr̄ timor dñi initiu ē ſapie. **S**crutare ſcripturas t̄ īue
nies q̄z multa bona cōferat homini mortis memoria. **S**i annis
inqt sapiēs multis vixerit hō: t̄ i oīb⁹ his let⁹ fuerit: meminifſe
debet tenebroſi tpis: t̄ dierū multorū: q̄ cū veneſit vanitatis ar
guenſ pterita. **N**emēto ergo creatoris tui i dieb⁹ iuuētutis tue
anteq; veniat tēpus afflictionis tue: t̄ appropiqt̄ anni de qb⁹
dicas: nō mibi placēt: anteq; reuertaſ puluis in terrā ſuā vnde
erat: t̄ ſpūs redeat ad dñm qui dedit illū. **L**u aut̄ benedic deu⁹
celi ex toto corde tuo: t̄ gratus eſto: qr̄ paucorū valde ē: ſic aure
percipe cordis huius tpis iſtabilitatē: mortis ḥ̄i tpe iſidianis
dolositatē: t̄ future patrie pmansurā felicitatem. **A**eu oculos

Mortis iſu
m̄la bona ḡra

tuos: circuiscipe diliget: et vide quod multi sunt qui mente excecati claudunt oculos ne videantur in fine: aggrauat aurum ne audiatur et suerat et sanentur: quoniam preditio non tardabit: illorum quoque turbam inumerabilem quod discrimen mortis indispositae iam praedidit considera: dinumerasi potes multitudinem eorum copiosam. Attende quod multi sunt qui tibi tuis piter tecum cōmorantes obierunt et sublati sunt de terra: quanta fratrum sociorum aut ceterorum tibi notorum multitudine in tantum paucis annis te ad huc viuente processerunt: quod ad modicum tempus pro se reliquias dormient hos ituere ipsos alloquuntur: et veterem hominem cum ipsis reputa transisse: interrogata oculis: quem a singulis: et decebunt te. cum fletu et gemitu ridente bunt tibi: et dicunt. O quis felix quod habes nouissima pudicit: quod sibi a peccatis cauet: quod consilium tuum non negligit: quod se omni tempore ad hanc horam disponit. Igis postpositis retrahentibus cunctis dispone domini tue: prepara te ad viam vniuersitate carnis ad horam mortis. Quia pro certo nescis quando hora veniet: et quod prope est. Ecce in ianuis est: et ideo sicut viator in portu nauem velocius praeirent: longiquas partes petentem: stans prospectat ne se negligat. Sic ois vita et actio tua ad hoc dirigatur: ut obitum beatum obtineas et puenias ad locum immortalitatis et felicitatis eternae.

¶ Formula compendiosa vite spiritualis. *Opusculo*

Emimi me in diebus vanitatis
menem: quibus frustra laborauit sub sole leguisse in doctrinam sapientum huius mundi: quod cōiter philosophi appellant: quod finis habet se in opabilibus velut principia in speculabilibus. Cum igitur tu summa sapientia: cordis mei desiderata sophia tua quod mihi tradideris per principio artem bene moriendi. Logrum est bonitati tue ut subferas nunc doctrinam bene viuedi: et hoc cōpendiose et sub breuitate. Siquidem namque breuitate moderni: faciendo quippe plures libros nullus est finis: denique iam a seculi inicio transferunt plurimi: et multiplex fuit scia. Nudus diuersitate doctrinarum repletus est. Mille sunt modi viuendi: unde quidem sic: aliud vero sic. Tot sunt codicis de vicibus et virtutibus magistraliter tractantes: tot sunt quaterni questioes subtilissimas et ppositiones diuersas tractantes ut prius vita breuis deficiat: quod omnia studere: sed nec dum legeret contingat. Quis dinumerare posset oia rationalia: naturalia: historicalia: moralia: ac diuina scripta oia: cuncta commentaria noua et vetera: elementationes: copulationes: singulosque tractatus: ac summas: quibus vniuersa superficies terre tanquam fluvio inundante irrigata est: huius oia tedioso et ifirmo discipulo reuoluerit dispendiosum esse. Et ideo ex his oibus breuissimam perfectioris formulam quatuor vobis